

Muriel Bats keert terug met laatste stuk van overleden 'Thuis'-scenarist

Bijna een jaar nadat haar *Thuis*-personage Mayra Magiels afscheid nam van de kijker, staat Muriel Bats (51) weer in de spots. Niet op televisie maar op de planken, met haar allereerste monoloog. *Ik geef niet op!* komt uit de pen van Guy Bernaert. Het was de laatste wens van de *Thuis*-scenarist om het stuk na zijn dood alsnog op te voeren.

Met *Ik geef niet op!* zet de in 2017 overleden scenarioschrijver Guy Bernaert de penibele situatie van buitenlandse huishoudsters in ons land in de verf. "Zo'n stuk met een sociale insteek ligt in de lijn van wat Guy eerder voor ons productiehuis maakte", vertelt Tanja De Ley van Paljas. "In *Leven in een krabbenmand* stond armoede in Vlaanderen centraal. Die monoloog werd bij ons meer dan tweehonderd keer gespeeld door Marleen Merckx, Simonneke uit *Thuis*. Guy, die voor de Eén-soap ook scenario's schreef, werd ziek terwijl hij bezig was aan *Ik geef niet op!*. Maar hij heeft het stuk wel voltooid en hoopte vurig dat het na zijn overlijden alsnog zou worden opgevoerd."

Moderne slavernij

Die laatste wens gaat nu in vervulling dankzij Muriel Bats. "Ik speel Esmeralda Mendez, een vrouw die vele jaren geleden Ecuador verliet om een betere toekomst op te bouwen in Europa", vertelt de Mortsele actrice. "Esmeralda verdient vooral de kost als huishoudster in een Belgisch gezin. Het karige loon dat ze er verdient gaat bijna integraal naar haar kinderen, die ze in haar thuisland achterliet. Gebaseerd op getuigenissen van Zuid-Amerikaanse en Filipijnse huishoudhulpverleners in ons land, heeft het stuk een hoge nieuws waarde."

Net als Guy Bernaert destijds, ging ook Muriel Bats op bezoek bij Fairwork in Brussel. Deze organisatie werd in 2003 opgericht om arbeidsmigranten juridisch bij te staan en te ijveren voor een eerlijk loon. "Ik heb er vrouwen ontmoet zoals Esmeralda", vertelt Bats. "Vaak illegaal in België aangekomen, zijn hun verhalen hallucinant. Hoewel ze zes dagen op zeven tewerkgesteld zijn bij rijke burgers, bewonen ze er vaak een piepkleine kamer op een mansarde of in een kelder. Dat mensen bij ons nalaten om hun personeel goed te huisvesten, vind ik een vorm van moderne slavernij. Bovendien worden de werksters soms als uitschot behandeld. Vaak mogen de vrouwen niet mee aan tafel zitten met de familie voor wie ze hebben gekookt. Via hun bazen wonen sommige huishoudhulpverleners dan wel in een kast van een huis, maar zelf hebben ze er niet meer dan een bed en een kast."

Eerste monoloog

Na zeven jaar als Mayra in *Thuis*, kent het brede publiek Muriel Bats vooral als de vriendin van dokter An, maar de actrice had ook al een carrière vóór de populaire soap. "Na mijn afstuderen heb ik lang op de planken gestaan in danstheater en kinderproducties. *Ik geef niet op!* is dus niet mijn eerste theaterervaring, maar wel mijn eerste monoloog. Dat Paljas me belde voor dit stuk, vond ik best bijzonder. Bij een monoloog betekent dat dat ze toch vooral jou op het oog hebben."

Hoe Bats terugkijkt op haar soapervaring? "Ik ben blij dat ik *Thuis* heb kunnen doen, ik heb er veel geleerd. Soaps zijn een vak apart. A rato van één aflevering per dag wordt er heel snel gewerkt. Dat de scènes niet noodzakelijk chronologisch opgenomen worden, houd je alert en flexibel. Zo intens met een groep samenwerken was ik als freelancer ook niet gewend. Mettertijd voelde de cast als familie. Of ik spijt heb dat *Thuis* voor mij is afgelopen? Soms, mijn toekomst blijft koffiedik kijken. Ergens aan boord zijn voelt comfortabel en veilig. Nu moet ik overal weer melden dat ik beschikbaar ben."

Tegelijk met haar ontslag uit *Thuis* werd Muriel Bats vorig jaar 50. Ook daar moet de

Mayra, nu op de planken

Muriel Bats over haar leven na *Thuis*: "Ik ben opnieuw mijn plek aan het zoeken." FOTO JOREN DE WEERDT

◆ **IK GEEF NIET OP! DO 25/04 – DO 23/05 |**
TOURNEE DOOR VLAANDEREN | WWW.PALJAS.BE

Als Mayra in *Thuis*. "Mettertijd voelde de cast als familie." FOTO VRT

actrice nog aan wennen. "Een jaar later confronteert dat nog steeds. In mijn hoofd ben ik nog lang geen 50, maar ik voel de jaren wel aan mijn lichaam. Tegelijk ben ik opnieuw mijn plek aan het zoeken. Kan ik nog iets betekenen voor televisie, of wordt het theater? Ik ben zoekende en zou graag meer duidelijkheid vinden, ook privé. Om me te kunnen ontplooiën heb ik zelf veel ruimte nodig, maar tegelijk voel ik de wens om mijn leven nauwer te delen met mijn partner. Je ziet, ik ben dan wel 50, maar nog steeds aan het groeien."

ILSE DEWEVER